



VACANCES
76

ESTIU I EROTISME

QUAN ARRIBA L'ÈPOCA D'ALLEUGERIR-SE DE ROBA

És evident que la darrera meitat del segle XX, que estem vivint, està profundament marcada per la societat de consum. Una societat que va endavant a batzegades i a cavall d'una evolució marcadament socio-econòmica que ha caracteritzat —caracteritza— les societats capitalistes o neocapitalistes. Aquesta societat de consum, però, necessita uns estímuls. En tots els ordres.

Les modes, la música, el cinema, les revistes anomenades “*du coeur*”, etc., servits per una publicitat degudament orientada i exhaustiva, la van condicionant en tots els aspectes de la seva vida. Fixem-nos en el que passa a l'estiu, quan arriba l'època de la calor, en què una característica d'aquesta estació és alleugerir-se de roba. La manera de vestir influeix de manera notòria en el comportament humà. Aquest alleugerir-se de roba, les carns més o menys al descobert, la calor, ens porten a una erotització de l'ambient; el sol, la platja, el mar i la publicitat, que, sàviament dirigida, ens presenta dones boniques, de pell brillant i suau, lluint els seus encants

bo i prenent una beguda refrescant que fa traspuar un desig capaç de posar nerviós el més tranquil dels mortz. No cal oblidar, arribats en aquest punt, que no solament ara és la imatge d'una dona la que ajuda a crear aquest ambient erotitzant, sinó que també el progressiu “destapament” de l'home és factor destacat dins d'aquell marc. Ja no hi ha solament “dones-objecte”, també tenim “l'home-objecte”, que, al contrari de la imatge femenina plena de dolçor i encants, és presentat com el sùmmum dels mascles. Jove, agraciat, dinàmic i esportiu, creant al seu entorn un desig inabastable fomentat, també, per les imatges que d'una manera o altra han estat dutes fins al consumidor a través de cantants “pops” (?) tipus, per exemple, “Raphael”, Junior o Manolo Otero.

Però això no és tot. Com deia abans, la música, les cançons que acompanyen durant l'estiu ajuden a remarcar aquest ambient erotitzant. Solament cal veure, llegir, alguns fragments de les lletres de les cançons que colpegen les orelles dia i nit a través de la ràdio: “...*sueno contigo despierto y ya he perdido la calma...*”, o aquest altre: “...*cerca pasé de tu lado y al mirarte yo sentí como el sabor de tus labios quemó muy dentro de mí...*”, o bé: “...*busco tus caricias, tus sonrisas, siento que me falta tu amor...*”, i per últim: “...*este verano de sol y alegría y cálidas noches de amor...*”. Com es pot



amprovar, en totes aquestes lletres hi ha un fons d'erotisme emmarcat pels dos o tres tòpics de l'estiu, el sol, platja, mar... Però, podem culpar solament l'estiu, la societat de consum hàbilment manipulada per la publicitat, d'aquest fons d'erotització? S'haurien d'analitzar molts altres factors que han influït decisivament perquè això fos així. Un d'ells i el més important és la manca d'una adequada i racional educació sexual, juntament amb una moral rígida que ha fet possible aquesta manca absoluta d'informació-educació. Afegiria també l'abús excessiu



que s'ha fet de tòpics semblants com el "temperament mediterrani o llatí", que ha fet creure als homes que eren uns "Don Juan" irresistibles. A una exaltació, en definitiva, de la raça i el temperament. I encara hi ha un tercer aspecte, molt lligat al primer. La repressió en matèria sexual que s'ha sofert a l'Estat espanyol, dels anys quaranta ençà, que ha malmès, ha deformat totalment el concepte de sexualitat. D'aquí ve que en arribar l'estiu es posi més de manifest aquesta repressió que cada individu porta dins seu pel sol fet de veure's una mica més de carn que a l'hivern. No és gens difícil copsar al metro o a l'autobús la "neurosi-repressivo-sexual" dels viatgers quan en un moment donat apareix dins el seu camp de visualitat una dona eixerida, lluint i posant de manifest tots els seus "encants femenins".

ESTIU I EROTISME, sí. Dues paraules semànticament distintes capaces de formar un significat comú per obra i gràcia d'uns condicionaments socials que han marcat profundament la nostra societat.

Montserrat MINOBIS

